



Practica Octaviani Vestrii I. C. Foro Corneliiensis

Vestri, Ottaviano

Coloniae Agrippinae, 1597

VD16 V 940

De exequutione rei iudicę, expensarum taxatione, ac fructuum
liquidatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63002)

rum iudicium est summarium, que^{*} attentata an prius di-
luenda sunt, quam negocium principale, idem Afficit. tradit,
deci. 98. numero 3. & Latus decisio 131. ubi concludit, quod
attentatorum causa non impedit, quod minus in causa prin-
cipali procedi non possit, cui decisio. DD. e. mer. e. Imperialis
si subscrivere, teste Ioachi. Mynsig. in singu. o. s. r. in cent. 3.
obs. r. 33. quicquid Arctin. & I. s. liter sententes dixerint
in l. naturaliter, s. nihil commune, ff. de acquir. possess. De
quorum attentatorum materia, vide Guid. Pap. decis 212.
cum seq. & decis. 436. num. 12. & 90. & III. Et illud quo-
que notabis, quod Cardin. scribit in d. c. bon. colum. 3. ver.
not. ex textu, quod is, qui^{*} appellatione pendente atten-
tit, tenetur fractus restituere, etiam in medio tempore perce-
ptos a die interposita appellationis. Nicolaus Anton. Gra-
uatus.

Solet sibi.) Vide Rot. decis. 129. in al. sentia, in antiqu.
O 144. & in causa in no. & Aegid. conclus. 310. & 615.
quibus in locis praxis Roma. Curiae habetur, quod lice pen-
dente, controuercentium aliquo a curie recedente, vel dece-
dente, contra illum (prius tamen hoc summarie consti)
processus per audientiam contradictarum decernitur. Nico-
laus Grauatus.

De exequitione rei iudicata, expensarum taxa-
tione, ac fruclium liquidatione.

C A P. V L T.

S V M M A R I V M.

1. Actio iudicati, vel in factum ex re iudicata con-
ceditur.
2. Iudicis officium in exequitione rei iudicata po-
tius postulandum, quam via actionis agendum,
& num. 24.
3. Exequio rei iudicata summatim facienda

T I 4 nullaque

42

43

1

- 1 nullaq; iudiciorum obseruatione adhibita.
- 2 4 Iudices delegati in citatione rescriptum iurisdictionis inserere debent.
- 3 5 Debitorum, quib; pœnis olim affi iebatur, & qu modo aduersus eos hadie procedatur, & n. 2.
- 6 6 Debitoribus actione personali iudiciorum datu quadrimestre tempus ad soluendum.
- 7 7 Exequitio trium sententiarum conformis, & bi peteretur, quid Signatura seruare solet.
- 8 8 Terminii in causa appellationis quatuor sunt.
- 9 9 Exequitio sententie ad quem iudicem spectat, & quid regularuer Signatura rescribere solet.
- 10 10 Sententia exequitio fit ex sententia confirmata, non autem confirmata, & n. 31.
- 11 11 Iudex exequitionis expensas taxat, sequestrum (si quod esset) relaxare facit, fructum liquidat, & alia de quibus hic.
- 12 12 Rescriptum siue i omissione, non firmat iurisdictionem, neq; probat, nisi parte ad opponendum iata.
- 13 13 Verbum constito, importat partiu citationem.
- 14 14 Citatio fit ad videndum taxari expensas, & de ipsius formula la limit ut n. 35.
- 15 15 Iuramentum parti deferatur post expensarum taxationem a iudice factam.
- 16 16 Literarum exequitorialium formulis.
- 17 17 Fructuum ad restitutionem condemnatum potest negare eos recepisse, vel opponere, se in Ecclesia vilitatem conuertisse.
- 18 18 Excommunicationis formula contra eum, qui rei iudicata non paruit.

19. *Termini, contra non parentem rei iudicatae, qui seruari soleant.*
20. *Bra^{chij} secularis auxilium petitur, quinimodo & præcipitur ab ecclesiastico, ut sibi præstetur, & num. 40.*
21. *Excommunicationem contemnentes, qua pœna plectendi sint.*
22. *Excommunicationem negligens per annum de heresi non mediocriter suspectus est, & nu. 42.*
23. *Sententia nulla exequitionem non meretur.*
24. *Sententia exequitionem petere officio iudicis, est melius quam via actionis.*
25. *Sententia exequitionem petens, an teneatur omnia acta producere?*
26. *Ciatio parisi an requiritur in exequitione sententiae?*
27. *Exequitio, non facta seruata forma, l. à diuino Pio, s. in venditione quando valeat.*
29. *Appellatione deserta, iudex à quo potest sententiam exequi, absque alia pronunciatione iudicis ad quem.*
30. *Appellationem esse desertam, quis iudex pronunciabit, à quo, vel ad quem.*
31. *Sententia ex confirmante, an ex confirmata agere debemus.*
32. *Iudex ex officio debet pronunciare appellationem esse desertam.*
33. *Sententia super desertione appellationis, vel causa, vel quod non liceat tertio prouocare, licet sit interloquitoria, habet tamen vim diffinitiua.*
34. *Citatio per edictum est exorbitans, & ideo non*

- conceditur, nisi quando tutus non est locu.
 36 Expensarum taxatio, quo casu non est facienda,
 sed condemnatio in omnibus expensis?
 37 Fructus quomodo exiuntur.
 38 Fructuum appellatione, qui veniam.
 39 Fructus intelliguntur deducti expensis.
 40 Iudex ecclesiasticus potest compellere iudicium
 seculararem ad praestandum sibi auxilium.
 41 Iudex secularis, an teneatur stare processu-
 eto per ecclesiasticum, & quod est contra.
 43 Excommunicatus perdurans per annuin-
 communicatione, beneficio priuari potest.
 44 Hæresis cauſa, si quis ex. ommunikatum fu-
 elapſo anno pro conuicto haberetur.

a **N**ON prodeſſet **a** in cauſis iudiciorum, inter
 partes & ſententias ferri, niſi, quis ſen-
 tentiam obtinuifſet, valeret ius dictum
 in ſua cauſa, ac ſententia exequutionem confe-
 qui, argum. cap. cum aliquibus extra de ſententia
 & re iudiciorum. Proinde lex omnibus, pro quibus laia
b eſſet ſententia, **b** quaꝝ valida ſit, & quaꝝ per appella-
 tionis vel reſtitutionis remedium non ſit tol-
 pena, exequutionis auxilium impartiatur, l. l. &
 l. fin. C. de exequutione rei iudiciorum. & l. si cum nul-
 la, ff. de re iudiciorum.

c Et quamvis lex nobis ad hoc actionem iudi-
 cati, ſeu in factum, (que ex re iudicata defiſcunt)
 concedat, ea ratione, quod litigatores iudicio
 quaſi contrahere dicantur, & iſi, cum quo lis fuſit,
 propter condemnationem ſententia ex quaſi
 contractu conueniri poſſit, l. licet, ſ. antep. ſi, de
 peculio, cuius ex iudicato actionis pluribus in
 locis

locis lex meminit, præcipue in l. in iudicati. ff. de
re iudica. l. fin. C. de usuris rei iudica. l. actori. C.
de rebus creditis. Admonet * tamen nos Specul. 3
ut exequutionem rei iudicatæ non aliæ via acti-
onis, sed iudicis potius officio postulemus tit. c
nostro de exequutio. sent. S. 5. incip. breuiter in
princip.

Quamobrem * in exequutionis petitione no. 3
uo non erit opus processu, quasi iam ante cogni-
tum sit, id quod petitur, debitum esse, & licet de
rebus, in quibus exequi deberet, esset controuer-
sia, de ea summatim cognosceret nullo admissio
libello, nullaque iudiciorum obseruatione ad-
hibitis, l. à diuino Pio, §. si super rebus, ff. de re iu-
dica. Specul. vbi suprà, etenim ex litibus lites fe-
rendæ non sunt, l. quidam, ff. si cer. peta. Imò vo-
luit sacrum palatum quòd exequutor d senten- d
tiz, non teneatur citare partem ad exequutio-
nem faciendam, nisi velit, per c. de cætero de re
iudi. & not. in cap. pastoralis de offic. delegat. &
citationes, quæ fiunt, sint potius abundantes,
quàm necessariae, & quasi extrajudiciales pro
summaria informatione habenda de fructib. &
alijs in articulo exequutio cognoscendis, ut in
l. à diuino Pio, §. si super rebus, ff. de re iudica. & i-
sta ratione in citationibus similis exequutionis
non solet desiderari tanta solennitas & expres-
sio; & præsertim quòd inserat rescriptum suu- e
facultatis & iurisdictionis, prout * in alijs de-
legatis requireretur, iuxta cap. præterea de dila-
tio. & clemen. 2. ut lite pend. Rota decisio. 355. in
no. si exequutor trium conformium, de senten-
cia & re iudica.

Quia tamen intelligo, vbi exequutio contra eū
qui 1

qui condemnatus esset in sententia, peccaverit, &
secus, si contra alium in casibus, in quibus de iu-
re fieri posset, aduersus regu lam iuris commu-
nis. Res inter alios acta, alteri obesse non dicitur.
1. s̄pē, ff. de re iudic. c. quamuis, cap. cū lupa
eodem titulo, ut pote, quod possessio de quaage-
retur, lite pendente, vel finita per sententias ad
eum peruenisset, quo casu lex etiam contraria
tertium sententias cum alio latas exequatur,
imò solet dari commissio, ut in cruso lite pendente
possint exequitoriales literæ intimari ooo alias
cognito, an sit in cruso lite pendente, Staph. lite-
ris car. 169. à tergo in principio, versic. datur talis
commissio, esset enim hæc qualitas in cruso
lite pendente, vel finita post sententias iudiciorum
eius, qui pro exequitione instaret, & ad illas
probationem arctaretur, alias non obuneret, Ro-
ta decif. 477. in no. supposito de probatio, & de
re iudi. & super hoc plena cauſa cognitio deſi-
derabitur, l. fin. C. si per vim vel alio modo, cap.
licet de præbend. el. 2. & propter istam personæ
mutationem, erit hæc quasi nouæ litis inchoa-
tio, l. cū quæritur, ff. de exequitione rei iudic.
quæ tamen intelligas parte opponente & contra-
dicente, nam si peteretur ex priori processu con-
tra ipsum exequi, validè procederetur, & ex-
equitio fieret contra eū per l. l. ff. de ferijs, & no.
ibidem, & in c. fin. extra eod. tit. & in clem. s̄pē,
de verb. signifi. Rota decif. 479. in no. Si sententia
de senten. & re iud. & decif. 19. in ultimis primis
in data, num. 4. versi. nunquid.

F Et licet f. Gellius lib. 20. c. 1. testetur, confessis
5 * & conuictis de debito datos esse tringita dies
ad qrærendam pecuniam, intra quos si non sece-
rint

rint solationem contracti æris alieni, facta est
manuum iniectio, & neruo ac compedibus vin-
eti sunt, legibus tamen Romanis nusquam com-
peri, hunc vinciendorum debitorum morem sa-
tis receptum & expressè permisum, nisi forte
huic arrideret tex. in l. i. §. generaliter, ff. de poe-
nis, vbi lex iubet eum, qui constitutam poenam
pecuniariam non soluisset, affligendum esse cor-
pore, vel huius rei argumentum sumeremus ex
l. i. C. qui bo. ce. poss. vbi lex inquit, effugi carce-
rem per bonorum cessionem, immò quia inhui-
manus quidam mos creditorum inualuerat, quo
duri creditores consueuerant debitores suos in-
priuatis domibus tenere, & non minus, quām
iumenta in eorum ergastulis eos laboribus exer-
cere, cūm nec humanitatis ratio, neque publica
tranquillitas exigerent hoc permitti, l. non est
singulis, ff. de regu. iur. non solum prohibuerunt
leges inhumanum hunc morem, l. ob. æs. C. de a-
ctio. & oblig. verūm etiam nouissimo auth. iure
constitutum fuit, vt creditor, qui hoc facere au-
sus fuisset, ius crediti amitteret, & insuper tan-
tudem debitori suo pendere cogeretur, auth. vt
nulli iu. &c. §. quia verò.

Amplius lex debitoribus compatiens expres-
sè prohibuit, ne quis ob publica debita in carce-
rem conijceretur, l. nemo, C. de exactio. tribu-
lib. 10. & alibi vt debitores, qui soluendo non es-
sent, aduersus creditorum duritiem atque saui-
tiam aliquo pacto posset esse succursum, cessio-
nis bonorum, vel quinquennalem induciarum
alternatiuum remedium indulxit toto tit. C. qui
bo. ce. poss.

Quòd sitanta fuit profanæ legis pietas, vt
quan-

quantum audisti, voluerit debitori, ut ceterum
effugeret esse occursum, mirum non est hom.
Cur. quæ Ecclesiastica est, vbi quis pro exequi-
tione rei iudicatæ instaret, condemnatum pun-
moneat, & censuris Ecclesiasticis compellat, n
pareat sententia, antequam ad manum iniectionem,
quam vocant inuocationem auxiliobrachij
sæcularis, procedat, quia secundum cano-
nes, ultimum & subsidiarium est remedium, cap.
tit. cùm non ab homine de iudi. cap. 2. de malib.
Oldrad. consil. 89. Episcopus inuocat, cuius rei
ratio duplex esse potest, nempe pietatis (de qua
suprà diximus) alia verò à rei denominatione &
vocabulo deprehédi potest, nam si vbi manum
iniectione necessaria est, Ecclesia auxilium brachij
sæcularis inuocat, alienum quippe auxilium &
opem inuocare videtur, ut indigoum videretur,
ut Ecclesia alienum auxilium inuocaret, nisi
prius iure suo & censuris ecclesiasticis, quæ mi-
litantis Ecclesiæ fulmina sunt, vfa fuisset. Qua-
ratione videmus, quod vbi in patrimonio Eccle-
siae temporalis, & inter subditos eiusdem patri-
monij ageretur, si is, qui exequitionem peneret,
paupertatem allegaret, Signatura consuevit
quandoque potentem exequitionem à via cen-
surarum longiori, & magis dispendiosa dispen-
sare, & dare quod loco literarum exequitoria-
lium, quæ sunt duotaxat monitoriz, vbi inferioris
dicemus. Index mandatum exequitorium, quo
ad manum iniectionem peruenitur, decernat
ca ratione, quod hoc casu Ecclesia pro manum
iniectione alieno non indigeat auxilio, quod ra-
men non passim concedit Signatura, sed duotaxat
vbi dñe prophana, & non graui, vel etiam
vbi

vbi de re spiritua liactum fuisset, de expensis tamen esset duntaxat exequendum, prout semper euenit in exequitione sententiæ absolvitoriz pro reo, & vitroque casu is, qui exequitionem petret, paupertatem allegaret, redditque se in hoc semper signatura difficilem.

Imò hac monitione canonica, quæ continetur in literis exequitorialibus, ac censuraria compulsione huiusmodi vtitur Rom. Cur. non solùm, vbi actione personali quis cōdemnatus esset, quo casu lex civilis non statim exequitur iudicatum, sed* quadrimestrem dilationem sibi indulget ad soluendum, aut præstandum id, quod per sententiam solueret, aut præstare iussus esset, l. s. C. de vlsu rei iudic. verùm etiam vbi reali actione quis condemnatus extitisset, quo casu lex regularior condemnato nullam dilationem concedit, neque pro re, quam tradere iussus esset, neque pro fructibus, in quibus condemnatus fuisset, §. & si in rem institu. de offi iud. & circumscripto hoc legis discrimine inter condemnatum actione personali, & actione reali, solet sacrum palatum quemlibet ipsorum, antequam exequatur, prius per literas exequitoriales monere, cum dilatione triginta dierum ad parendum sententiæ sub ceusuris & poenis, & aliás prout in formula literarum exequitorialium inferius vi-

debis.

Solemus igitur in palatio, muliò magis coram alijs iudicibus delegatis Roma. Cur, vbi pro exequitione rei iudicatæ instamus, commissionem obtinere, qua signatura de exequitione rescribit, & quidem variè iuxta factorum conting-

. 612.

rias. Nam si r̄s iudicata pr̄tendere cur quia sen-
tentia appellabilis non esset, vt pote si in proph̄
no possessorio iudicatum fuisse vigore Aegi-
uæ constitutionis, de qua suprà tiru, de appell. Amplius loquuti fuimus, consuevit signatur rescribere de exequutione, non alias precise, sed cum clausula conditionali, quarenus Aegiua-
næ constitutioni locus sit, vel alijs calibus, qua-
tenus exequutioni locus sit.

Quòd si appellabilis esset sententia, vidorta-
men rem pr̄tenderet iudicatam, & solet distin-
guiri, aut quia nullo modo adpellatum, & signa-
tura isto casu rescribit simpliciter, vt iudex ex-
equutionis exequatur, nisi forte exequutione
eidem iudici, qui pronuncia esset, sed alteri etiam
eius in officio successori demandetur, dum tam
persona mutaretur, quo casu non alias precise
de exequutione rescriberet signatura, sed cum
clausula conditionali, constito dere iudicata,
& ratio subesse videtur, cum maiore studio ex-
plicetur exequutionis petitio apud alium iudi-
cem, quam apud eum, qui iudicavit, nimis
ignorantia rei ab alio in iudicio geltz.

7 Qua ratione idem fermè seruari solet, vbi exequutio vigore trium cōformium petereur, cum enim hic petitio exequutionem velit, non solum vigore sententiæ à iudice exequutionis latæ nempè vltimæ, verùm etiam altarum pr̄-
cedentium, quæ ab alijs latæ sunt, nec propter ea
possit iudex vltimæ sententiæ & exequutionis
de existentia ac etiam de conformitate triū sen-
tentiarum se informare, nisi aliqua causa cog-
nitio adhibeatur, solet signatura hoc casu rescri-
bere, sub alia conditionali clausula, constito de
tribus

tribus cōformibus, cui consueui ego addere hæc
verba, vel aliæ de re iudicata, ut pinguior sit cō-
missionis continentia, contingere enim posset,
quod tres essent sententia, non tamen omnes ex-
equibiles, sed altera tantum. Finge, quod i eus,
contra quem exequutio trium conformium pe-
teretur, allegaret, & comprobaret aliquam ex
eis nullam esse, nullitas tamen inferret non solū
nullitatem illius sententia, quæ nulla diceretur,
sed etiam appellationis aduersarij à præcedente
sententia, quæ propterea remaneret res iudica-
ta, veluti si nullitas sententia proueniret à defe-
ctu mandati eiusdem procuratoris, qui à præ-
cedente sententia appellasset, vel appellatio-
nem fuisset prosequutus, vel si succedanea sen-
tentia nulliter lata sit, appellans tamen à præce-
dente sententia non custodisset tempora instan-
tia appellationis suæ à dicta præcedente senten-
tia, etenim sententia nulla non facit perire in-
stantiam Barto. in 1. si quis in conscribendo, co-
lumna fin. in C. de pactis, & si appellans à prima
præcendit sequiorem nullam, debet custodire
tempora appellationis à prima, aliæ ob non le-
gitimam infra tempora appellationis prosequu-
tionem, prima res iudicata remaneret.

Verum si vigore alicuius sententia, à qua ali-
quo modo fuisset appellatum, exequutio pete-
re, quia viator prætenderet, vel appellatio-
nem non fuisse validè interpositam, vel si vali-
dè, non tamen infra legitima tempora prosequu-
tam, & cum istis casibus de veritate vtriusque
præsuppositis aliqua caussæ cognitio sit necessa-
ria, an videlicet appellatio validè fuerit inter-
posita, vel infra legitima tempora prosequuta,

Vt

Vt

appellans audiri possit, & si iustum habuisset im-
pedimenti caussam, illam afferre consuevit
natura alio modo rescribere videlicet, quodler-
uatis terminis in articulo exequutiuo huiusmo-
di de stylo ac obseruancia sacri palarij seruari
litis, iudex ad exequutionem procedat, termini

8 * autem solent esse quatuor, ad docendum scilicet de appellatione ac eius legitima prosequu-
tione primò pro prima, item pro secunda, item
pro tertia, denique etiam pro quarta dilationi-
bus, quorum locum quandoque etiam signatura
dare consuevit, ut præfixo vnico breui & perem-
ptorio termino ad docendum de appellatione
ac eius legitima prosequutione, quo elatio &
nihil quod releuet docto, iudex exequatur, pro-
ut suprà diximus titu. de terminorum obser-
tione in articulo exequutiuo versi. Quandoque
etiam euenit, ut latis una vel duabus sententijs,
antequam tertia feratur, usque ad haec, quæ
præctica hanc utilitatem affert, & quia per eam
euitatis, qui pro exequutione instat ex parte de-
sertionis necessitatem pronunciationis iudicis
super desertione, à qua de iure daretur appella-
tio, & sic res in infinitum iret, & lites breuiori
via amputatur.

9 Sed dices * ad quem iudicem exequutio rei
iudicatae pertinebit, qua in re communis est Theo-
rica relata per Barto. in l. præcipimus, §. officijs,
C. de appellat. quam sequuntur omnes in l. eos,
C. eodem titul. & canonista præficti lo. Mo-
nach. Archid. & Gemin. in cap. Romana, §. fin. de
appella. in 6. & Franc. in cap. ex ratione, colum.
antepenult. versicu. sexto quæritur extra eodem
titul. quod si sententia confirmatur tempore, quia

quia infra legitima tempora non appelleatur, vel
emissa appellatio non prosequatur, tunc exe-
quetur idem iudex, qui sententiam promulga-
vit, l. si contra minorem, & l. quoniam nonnulli,
C. de appellat. authent. ei qui, & l. fin. §. illud et-
iam, C. de temp. appellat. & ista procedunt tam
in prima, quam in secunda sententijs, idque et-
iam si appellationis iudex pronunciasset caus-
sam non prosequutæ appellationis desertam,
Archid. in dict. cap. Romana. §. fin. eodem titul.
libr. 6. sequitur Bald. in authent. si quis litigan-
tium, C. de episcop. audien. Geminia. in cap. Ro-
mana. §. fin. gloss. ibi versicu. si verò
iudex de appellat. in 6. h quandoquidem senten-
tia super desertione interloquitoria est, & ex
ea nulla oritur actio vel obligatio ad dandum
vel faciendum, sed mera lapsi temporis est de-
claratio, gloss. in cap. cùm dilectus circa fin. su-
prà de electio. Bald. in l. eos, C. de appellat. co-
lum. 3. Bart. in l. diuino Pio circa finem principij,
ff. de re iudica. Franc. in capit. ex ratione, colum.
antepenult. versicu. sexto, quæritur extra de ap-
pell. si verò non tempore, sed expresso partium
consensu confirmaretur sententia, ut pote quia
litigatores ab appellatione recederent, & isto
casu appellationis iudex exequetur, l. tale pa-
tum, §. qui prouocauit, ff. de pactis, vel saltim
vterque iudex exequi poterit, Bart. in d. l. præci-
pimus, §. officijs. Quod si non tempore neq; par-
tium consensu, sed alia iudicis appellationis co-
firmatoria prima confirmetur sententia, & idē
iudex, qui confirmauit, exequetur. Geminia. in
dict. capit. Romana, columna antepenultima in
fin. gloss. ex quo quando prima sententia fuit

V u a

per

per secundam confirmata, agitur ex sententia
confirmante, & non ex confirmata, d.i. precipi-
mus, C.de appellat. Bald. in dict. l. eos, colum.
num.19. versi. porrò illa quæstio in prin. ibi, id
quæ est ratio, C.eodem titu. nisi forte confir-
etur à iudicis appellationis, vbi iam esset iure
confirmata, vt pote ob lapsa tempora, iuxta d.i.
si contra maiorem, l. quonia m. nonnulli, C.de
appellat. aut hent. ei qui, colum. fin. §. illud, C.de
temp. appell. esset enim hoc casu confirmatoria
iudicis appellationis potius abundans, quam ne-
cessaria, & ex superflua pronunciatione iudicis
ad quem, non deuoluitur ad eum exequitio.
Bald. in l. pen. in fin. C. quorum appellatio, Fran.
in d.c. ex ratione, colum. antepenult. versico, sed
dubitatur, pone, extra de appellat. Idem si non
confirmaretur temporis lapsu, nec partium con-
sensu, nec denique iudicis confirmatoria, sed per
infirmitatem secundæ sententia, quæ eam re-
reocabat, si nullo addito, vel mutato, sive vero a
liquo addito vel mutato uterque iudex, scilicet,
qui primam protulit, & qui secundam eius revo-
catoriam infirmavit exequi poterit, Geminia. in
d.c. Romana, §. fin. col. fin.

In hac varia iuris communis dispositione,
mos Ro. Cur. alias fuit, ut is, qui rem iudicatam
prærenderet, habitis à iudicibus sententijs ac ex-
pensarum taxatione non adiret aliter signatur
iustitia, neq; indices, qui sententias promulgarunt
pro illarum exequitione, sed in audiencia papæ
contradicitarum compareret, & productis sen-
tentiarum instrumentis, alter ex procuratori-
bus eiusdem audiencie conducebat, qui reuiso
processu causa, vniuersam illius historiam in
audiencie

audientia recensebat, & pro exequitione inuabat. Audientia verò vbi omnia intellexisset, si processum ac sententias non probasset, vel rem iudicatam, prout prætendebatur, non compreis-
set, consueuit litigatorem ad iudices, ut melius vel ulterius ageret, remittere. Quod si processus ac sententias nouisset ritè ac rectè latas, ac rem iudicatam extare, solebat hæc audientia literas exequitoriales apostolicas victori ad partes de-
cernere & concedere, sub Pontif. nomine ac plumbo sedis sigillo, quibus mandabant exequi-
toribus in partibus, ut processus & sententias huiusmodi debitæ exequitioni demandarent,
cum clausula contradictores & rebelles quos-
cunque censuris, & alijs poenis ecclesiasticis cō-
pescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit
auxilio brachijs sacerdotalis, quartum vigore ex-
equatores in partibus, prævia monitione ad pa-
rendum sententijs & rei iudicatae, vbi parere re-
cusarent, vel negligerent, ad solitas censuras &
poenas, & denique ad inuocationem auxilij bra-
chijs sacerdotalis procedebant.

Sed hodie / antiquato præscripto usu, solent
litigatores, vbi rem iudicatam pertendant, omis-
sa via Audientiæ contradictarum, adire signatu-
ram iustitiae, & petere, ut exequatio rei iudicatae
iudicibus, qui merita cauſæ nouerunt, delega-
tur, ut sententias, ac rem iudicatam exequantur,
& literas exequitoriales decernant, prout infe-
rius, & quoad personam exequitoris, si varia
est, prout suprà audistis, iuris communis dispo-
sitione in committendo exequitionis articulo, mi-
nus potest obseruantia signaturæ in hoc esse uni-
formis. Regulariter verò consueuit signatura

V u 3

exe-

exequutionem committere eidem iudici quia
sententiam promulgasset, cuius exequutione po-
stulatur, iuxta tex. in dict. l. si contra maiorem,
& in l. quoniam nulli, C. de appella & in d. ad
ei qui, & in l. si. §. illud etiam, C. de temp. appell.
& in auth. de appell. & appella. & infra que tem-
pora, §. l. idque etiam si à sententia huiusmodi
appellatum tuisset, dum tamen causa appellati-
onis non reperiatur alteri iudici commissa, quia
tunc signatura non consuevit de exequutione
rescribere, nisi ad iudicem appellationis, idque
ea ratione, quod ex quo iurisdictio fuit semel ad
eum per commissionem appellationis devolu-
ta, licet prætendatur desertio, & per eam iurisdi-
ctio reuertatur ad primum iudicem, vt notatur
in l. eos. C. de appella. Articulus tamen desertio-
nis est dubius, & ratione istius dubij iudex appel-
lationis remanet iudex, & habet cognoscere de
desertione, & an sua sit iurisdictio, cap. sua no-
bis extra de appell. & licet sententia super deser-
tione ex stylo Rom. Cur. vt suprà diximus, præ-
termitti soleat, cum tamen de ea per saltum cog-
noscatur & ratione istius cognitionis, iudex ad
quem remaneat iudex, solet isto casu signatura
articulum exequutionis iudici ad quem com-
mittere, cum clausula tamen seruatis quatuor
terminis in similibus seruari solitis, vel præfixo
illorum loco aliquo breui & peremptorio ter-
mino vt suprà.

Et si appellationis causa reperiatur iam al-
teri commissa, si modò expediret ei, qui pro ex-
equutione instaret, petere exequutionem coram
iudice à quo, daret signatura aliam commis-
sionem iudici ad quem directam, qua rescriberet,
quod

quod seruatis dictis quatuor terminis, seu unico illorum loco, ut supra, praefixo inhibitionem suam, si modò inhibuisset, moderaretur, & causam ad iudicem à quo remitteret. Arridetq; hæc obseruancia Signaturæ iuri communi magis, quam proxima, ex quo de iure, ubi desertio verificetur, iurisdictio reuertitur ad iudicem à quo, ut in d. I. eos, C. de appell.

Vbi non iudici ad quem committenda esset exequitio, sed iudici à quo, & plures essent veluti si duo latæ fuissent sententia, & prima fuisset per secundam confirmata, consueuit signatura committere exequitionis articulum non primo iudici, sed secundo, qni primam sententiam confirmauit, idque ea (ut opinor) ratione k quia * isto casu ageretur ad exequitionem non ex sententia confirmata, sed ex confirmante secundum veram opinionem, quam Bald. attestatur communem in d. I. eos, col. 3. num. 2. ver. porrò illa quæst. in princ. ibi, sed quæ est ratio, C. de appell. Qua ratione idem seruatum est etiam, ut ubi exequitio trium conformium peteretur, ut videlicet committatur iudici, qui ultimam confirmatoriam sententiam promulgauit.

Generalis vèò ac communis dispositio similis commissionis exequitorię, qua vtimur in hac specie, solet esse, qua iudex * exequitionis omnes & singulas expensas pro oratoris parte factas taxet & moderetur, sequestrum, si quod extaret relaxet, ac relaxationis instrumentum decernat, fructus liquidet, ac sententiam & omnia in ea contenta, tam contra victimum aduersarium, quam omnes alios & singulos intrusos & intrudendos debitæ exequitioni demandet, & p promissis

missis omnibus & singulis in sententia contentis
literas exequitoriales ad partes etiam predi-
ctum publicum consti^tto summarie & ex-
ecutionaliter de non tuto accessu, intimadas sub
communicationis alijsque censuris & peni-
clesiasticis decernat, & in euentum non parito-
nis, censuras & poenias huiusmodi eosdem incur-
risse declareret, aggrauet, reaggrauet, & interdi-
ctum ponat, inuocato etiam ad hoc, si opus fu-
erit, auxilio brachij sacerdotalis, literasque de super
oportunas & necessarias suo sub sigillo decer-
nat, quæ perinde arctent, ac si sub plumbo expe-
ditæ forent, cōstitutionibusq; & ordinationibus
apostolici, cancellariæ regulis illa præsentim,
qua caueri dicitur, ut similes literæ alias, quam
sub plumbō expeditæ nullius sint roboris, vel mo-
menti, cæterisq; in contrarium facientibus non
obstantibus quibuscumque. Ideoque dicere sole-
mus omnes & singulas expensas taxer &c. per præ-
scripta verba vniuersalia, non tamen indefinitæ,
per verba expensas tantum, ut videatur magis
expressum de taxatione expensarum, non solum
coram eodem iudice factarum, sed coram alijs
præcedentibus iudicibus, quas alias sine simili
speciali mandato taxare non posset, Rot. dec. 734
in antiq. Nota, quod quando sit taxatione de taxa-
tione expensarum. Item dicimus literasque de
super oportunas suo sub sigillo decernat, & su-
perius enunciatæ regulæ derogamus, quia offici-
ales Cancellariæ apostolicae, per quorum offi-
cium literæ exequitoriales, ut suprà, sub plumbō
expediri solebant, ubi vidissent nouum hunc li-
tigiorum vsum, evitando viam audientiæ con-
tradictarum, pro exequutione habenda consue-
uerunt,

uerunt, ut ius solutionū suarum eis saluum esset curare apud pontifices pro tempore, ut inter alias constitutiones & regulas cancellariæ suæ hanc quoque edicerent, ut literæ exequitoriales alias, quam sub plumbo expedite nullius essent roboris, vel momenti, & propterea litigatores oportuit adiuvare hoc derogationis medium, ut obstatum contrariæ regulæ summouerent, qua in re adeò se facilem præbuit & præbet Signatura ut illam supplices iure quasi præscripto obtinere soleant. Denique dicimus, etiam per edictum publicum incimandas, constito summarie, &c. de non tuto accessu, l quia hæc via intimationis per edictum publicum non permititur, nisi in isto speciali casu, quando ad eum, cui intimatio fidæ foret, tutus non daretur accessus ex indulto Bonifa. 8. in ex- trauag. vnica, Rem non nouam de dolo & con- tu. & requiritur summaria & extra judicialis sal- tim judicis informatio, per tex. in cle. 2. de iudi- cij, Rot. decis. 252. Dic, quod in c. dudum, 203. Dic, quod citatio omnibus in antiq. titu. de citati- Staph. car. 158. quo casu, quid testes deponere ha- beant, vidimus suprà titulo de citatione extra- cu. s. quod si & titu. de exequitione citationis ad partes decrete.

Addo, quod si pro fructuum liquidatione non haberetis fortè testes in promptu in Roman. Cur. præsentes, & expediret tibi eos in partibus reci- pi, & examinari, solet signatura in articulo ex- quatuor & in eadem commissione, qua de exequitionibus rescritbit, rescribere etiam ut exequitionis iudex vices suas aliquibus probis vi- ris, in partibus in dignitate ecclesiastica nihilo.

minus constitutis, subdelegeat, qui in articulo liquidationis huiusmodi testes & alias probations recipiat, & receptos ad le remittat, instrumentumque subdelegationis huiusmodi suo subeodem sigillo decernat, non tamen præcisè, sed eius arbitrio, per quam subdelegationem sublevatur is, qui exequutionem peteret, ab impensa expeditionis remissoriam, licet (ut opinor) posset iste probationes per super exequutores literarum exequitorialium in partibus recipi, & ad curiam transmitti per tradita in dec. 403. in non fuit dubitatum de offi. deleg. verific. contra hanc meam opin.

Impetrata siquidem præscripta commissione exequatoria, & iudici, cui dirigitur præsentata, ^m ¹² ex quo ^{*} commissio nō firmat iurisdictionem neque probat, nisi parte cicata ad opponendum, gloss. Barto. in extrauag. ad reprimen. super verbo de piano, quom. in crimin. laſe maiest. proc. poss. Aegid. conclus. 38. Rom. conf. 519. Cassad. decif. 7. de appellat. in fin. verbis consueuimus in palatio citare aduersarium ad dicendum contra commissiōnem ultimo loco præsentatam, in qua citatione & si forte fieret contra absensem à Roman. Cur. & non per nuncium sive cursorem, quo casu suprà titul. de introductione causæ in Rom. Cur. contra præsentem diximus, rescripti insertionem cleim. 2. vt lite pen. non esse necessariam, minus erit similis commissiōnis exequitoriam insertio necessaria, Rota decif. 354. in no. si exequitor trium cōformium de senten. & re iudi. reproducta hac citatione, si commissio non præcisè rescriberet, & sub aliqua ex his, quas suprà diximus conditionalibus clausulis, ^{utpote}

ut pote constito de tribus conformibus, seu re
iudicata, siue assertis, aliasue simili, quia ista
clausula tanquam ablatius absolutus inducit
conditionem, Bartol. in l. i. col. fin. ff. de cond. &
demon. consueuimus in primis purificare istam
conditionem, & docere de re iudicata, seu tri-
bus conformibus, vel denique de alijs assertis
per repetitionem auctorum, si ex eisdem actis
posset constare, si autem per alias exteriore proba-
tiones, idque parte citata, quoniam* verbum
constito, praesertim in iudicialeb. imponeat par-
tis citationem, gloss. in clemen. praesenti verbo
consticerit de censibus, Rota decis. 683. in antiqu.
Dico, quod si in aliqua commissione de com-
mis. & citatio. & sequenti, vbi idem dicitur de
verbo, si repererit, licet secus de verbo, si inuenie-
rit Aegid. conclus. 179. Auditor de offic. delega.
Staph. car. a tergo in si. ver. secus forte si in com-
missione cum seq.

Et si commissio daret, quod seruatis quatuor
terminis de stylo palatij in articulo exequutiuo
seruari solitis, vel alias essemus in casu, in quo
seruandi essent, vel eorum loco daretur termini
prefixio, solet is, qui pro exequutione instaret,
seruare hanc telam, vel quatuor terminorum
ad docendum de appellatione, ac eius legitima
prosequutione, primò pro prima, deinde secun-
dò pro secunda, tertio pro tertia, & deniq; quartò
pro quarta dilationibus, prout supra titul
de terminorum obseruatione docuimus, vel si
commissio exequatoria dispensaret ab hac ter-
minorum obseruatione, & daret, quod illorum
loco unicus terminus praesigeretur, ut supra,
solet vixit citare aduersarium, ad videndum
bi

bi præfigi terminum iuxta formam commissio-
nis, & citationis hora adueniente, iudex termi-
num præfigere semper ad secundam, & manda-
re, ut intimetur aduersario.

His o peractis, vbi iurisdictione iudicis exe-
quutionis, vt suprà firmauerimus, & seruata
fuerit tela iuxta suos casus (vt suprà diximus)
necessaria, vñus palatij est, vt alia* citatio fiat,
tenoris infrascripti. Citetur N. ex aduerso prin-
cipalis, vel procurator, si cum procuratore lis-
tractetur, ad videndum taxari, & moderari om-
nes & singulas expensas pro parte infrascripti
instantis in huiusmodi causa habitas & factas,
& literas exequitoriales iuxta formam eiusdem
commissionis decerni, & si forte extaret seque-
strum, in eadem citatione addere solemus, ad vi-
dendum relaxari sequestrum, & instrumentum
relaxationis decerni. Quæ citatio potest fieri ad
primam diē, ac etiam per totā, prout temporis
necessitas vrgeat, & adueniente hora similis ci-
tationes, patronus eius, qui pro exequutione in-
stat, cedulam designationis omnium expensarū
dictat, cuius formulā habes in s̄p̄ius citato for-
mulario procuratorum Ro. Cur. eis qui instat,
data relatione cursoris, cedulam designationis
expensarum porrigit, & prævia partis petitio-
ne, iudex illas taxat & moderatur, & eodē con-
textu, sequestrum, si extat, relaxat, ac relaxatio-
nis instrumentum, nec non literas exequitoria-
les pro omnibus in sententia contentis sub soli-
ris censuris & pœnis ecclesiasticis decernit, iux-
ta formam commissionis, & quia* de iure post
iudicis taxationem, defertur iuramentum par-
ti, veleius procuratori, quod tantum & ultra
fuerit

P
15

fuerit in causa expensum, glo. in cap. i. de elect. in e. verbo docuerit & expensarum taxato, non subsequente simili iuramento, esset de iure nulla, capit. cum venissent, extra de eo, qui mit. in poss. de stylo sacri palati⁹ defertur hoc iuramentum in ipsa expensarum taxatione petenti taxationi expensas, & licet non apparenter. Notari⁹ tam⁹ caussarum actuari⁹ eiusdem sacri palati⁹ in extensione huius termini taxationis expensarum, semper extendunt hoc iuramentum tanquam deferri & præstari solitum, prout etiam faciunt in extensione aliorum iuramentorum de more palati⁹ deferri & præstari solum, utpote de calumnia in termino substantiali ad hoc seruari solito, vel in supplementum semiplenæ probationis in termino sententia⁹, ratione enim hæc iuramenta apparenter & solenniter deferuntur in palatio, quia Patres præsupponunt procuratores sacri palati⁹ viros eruditos & tales, qui benè sciant, quod in istis actibus, in quibus iuramentum præstari solet, per foliam traditionem cedulae relationis cursoris, ubi de iuramento fit mentio, & nostro casu per exhibitionem cedulae designationis expensarum præstatur iuramentum.

16

Formula * autem seu continentia literarum exequitorialium, quibus hodiè utimur in palatio, est quod exequutionis iudex per literas exequitoriales huiusmodi scribit ad omnes iudicces Principes sacerdotes & personas Ecclesiasticas & publicas, utpote tabelliones necnon ad curiæ caussarum Cameræ apostolicæ generalem auditorem scribit, eisdemque sub excommunicationis & alijs poenis Ecclesiasticis præcipit, ut quo-

quotiescunq; pro instantis parte fuerint requisi-
ti, seu alter eorum requisitus infra sex dierum
spatium, quorum duo pro primo, duo pro secu-
do, & duo pro tertio peremptorio termino eis
præfigit, debeant videlicet Ecclesiasticæ perso-
næ prædictæ condemnatum aliosque intrusos &
intrudendos auctoritate apostolica monuisse,
quatenus infra triginta dierum spaciū post
monitionem huiusmodi, quorum decem pro
primo, decem pro secundo, & decem pro tertio
peremptorio termino, ac monitione canonica
alſignat eidem instanti, vel eius procuratori le-
gitimo, omnibus & singulis in sententia conten-
tis parere, quæ per extensum exprimuntur, idq;
tam quoad rei possessionē & ad expensas, quam
etiam quoad fructus, etſi uſq; in eam diem non
fuerint liquidati, uſus enim palati permitti,
ut non ſolū iudex generaliter condemnet vi-
ctum in fructibus perceptis abque alia quanti-
tatis liquidatione. Sed etiam exequitor poſſit
in exequitione ſic generaliter monere ad reſti-
tutionem fructuum, etſi adhuc non liquidato-
rum, Rota decisione 183. in no. ſicut de ſententia
& re iudicata. Quod ſi ſic moniti infra præſcri-
ptam triginta dierum dilationem ſententijs, ut
præmittitur parere recuſauerint, vel ceſſauer-
int, eisdem personis Ecclesiasticis præcipit, ut
eisdem monitos publicè deauncient ex com-
municatos, etſi poſt denunciationem huiusmo-
di excommunicationis ſententiam per ſpacium
decem dierum uſtinauerint, eadē censuras ag-
grauent, i. reiterent & innouent, maiori tamen
cum ſolennitate, ut pote pulsatis campanis, can-
delis accensis, & poſtea extinctis, ac in maledi-
ctionis

dionis signum in terram projectis, & alijs, quas omnes recensere ociosum esset, quod si ijdem vt præmittitur, moniti, denunciati, & aggrauati præmissa omnia per alios decem dies sustinuerint, eosdem processus & censuras reaggravent, i. reiterent & innouent, ac omnes Iesu Christi fidelibus etiam familiaribus, affinibus & seruientibus eorundem commercium cum præfatis excommunicatis eis sub eisdem censuris & poenis interdicant, et si excommunicacionem, aggrauationem & reaggrauationem huiusmodi per alios decem dies sustinuerint, omnes & singulas Ciuitates, Castra, Oppida, Loca Villas, Ecclesiastica collegia, & parochiales aliasque Ecclesiias, sub quibus, & ad quas præfati sic moniti degunt, & perueniunt, quamdiu ibi fuerint, Ecclesiastico supponant interdicto. Quod si denique interdictum huiusmodi per alios decem dies passi fuerint, ex quo gladius spiritualis non suffragatur, auxilium brachij sæcularis inuocent & requirant, prout in formula literarum exequitorialium huiusmodi latius continentur, quam apud vulgatum formularium instrumentorum legere licebit.

Et quamuis iudex exequutionis in præscripta literarum exequitorialium formula subdeleget vices suas exequitoribus in partibus, ut moneant condemnatum, aliosque intrusos ad restitutionem possessionis & fructuum ac expensarum solutionem, verum etiam ad declarandum & denunciando eos excommunicatos in euentum non partitionis, & successuè aggrauandum, reaggrauandum, interdicendum, & auxilium brachij sæcularis inuocandum, nihilominus

mos

mos inoleuit in palatio, ut exequutores in partibus duntaxat literas exequitoriales condemnato ac intrusis intiment & primam partem ipsarum literarum duntaxat videlicet, & antedicta monitionis canonice ad parendum rei indicatæ infra triginta dierum terminu exequatur, & ubi literæ exequitoriales fuerint legitimè intimatæ non procedatur ad ulteriorem exequitionem coram dictis exequitoribus, sed habitare ratione legitimæ intimationis earundem literarum, reproducantur literæ unæ cum relatione intimationis in curia coram auditore exequitionis iudice ad effectum procedendi ad ulteriorem exequitionem, Staph. car. 169. à tergo in prin.

17

Et licet ^{*} victus fuerit condemnatus in fructibus & pro eisdem quoque in literis exequitorialibus monitus, cum tamen generaliter tatum poterit, nihilominus ipse in hoc exequitionis articulo negare se fructus huiusmodi percepisse, vel opponere, quod eos in utilitatem beneficij conuertisset, si modò hoc infra terminum triginta dierum sibi datum, vel saltem antequam declaratoria sententia contra ipsum proferatur, allegauerit, Rota decisione 183. in no. sicut Auditor de sententia & re iudica. & decisio. 158. licet reus de renun. in no. Bald. consilio 99. 5. volum. & propterea is, qui exequitionem etiam pro fructibus peteret, in hoc exequitionis articulo probare debet victum fructus percepisse & quot, nec posset pro fructibus, post antedictam exequitorialium intimationem, ad declaratoriæ aliaque prædicta procedere, nisi habita à iudice de fructibus liquidatione, quam Auditor q̄ debet facere taxando fructus non multiplicatos

plicatos in una summa, sed fructus singulis an-
nis tantum valuisse, prout docet Rota decisione
337. inno. Auditori de rescript. & de appella. se-
quitur Staph. car. 175. & à fructuum liquidatio-
ne condemnatus poterit etiam appellare, & si-
gnatura solet causam appellationis huiusmodi
committere. Credem tamen hoc casu, quo li-
quidatio sit in executionem sententiæ, appel-
lationem emitti debere, non ab ipsa liquidatio-
ne, sed ab eius excessu, & licet non defuerint, qui
isto casu voluerint expressionem excessus, satis
non esse in genere, ni si quantitas quoque expri-
meretur. Abb. in capit. quoad consultationem
column. final. de re iudica. receptione tamen est
contraria sententia doctorum ibidem in præal-
legato capit. quoad consultationem, & alijs lo-
cis communibus & finito vel prætermisso liqui-
dationis articulo, solet is, qui pro vltiori exe-
quutione, instaret reproductis literis execu-
torialibus, & illarum executione, parte citata
ad dicendum contra & videndum iurare testes
super illorum recognitione, testes super reco-
gnitione inducere, & exinde seruatis quatuor
terminis in simili argu. declaratoriæ de vsu sa-
cri palatij seruari solitis, ac eisdem etiam ex a-
bundanti, in vim innocentianæ, vel specialis
commissionis ad hoc imperatæ vnicis contextu
& audience reiteratis, sententiam declaratoriæ
excommunicationis petere & obtinere, quæ sem-
per in scriptis ferri consuevit & sub formula in-
fræ scripta.

Per* hanc nostram declaratoriæ sententiam
quam de dominorum Coauditorum & G. Feri-
mus. in his scriptis, pronunciamus, &c. quædam

Meum assertum clericum aduersarium ob nō
paritionem literarum exequitorialium contra
eum ad instantiam nobilis viri domini Sempro-
prij de, & super certis, canoniciatu & præbenda
Ecclesiæ Segobiensis & illorum occasione decre-
tarum excommunicationis ac alias sententias,
censuras, & poenas in eisdem literis exequito-
rialibus contentas incurrisse, eundemque ex-
communicatum publicè denunciandum, & ab
omnibus evitandum fore, & esse, prout denun-
ciamus, ac emitari mandamus, literasque decla-
ratorias desuper oportunas decernendas fore,
prout decernimus, dictumq; Meum in expen-
sis &c. condemnandum fore & esse, prout con-
demnamus, quarum taxationem nobis in poste-
rum reseruamus.

27. Terminis autem in hoc articulo declaratoria
ob nō paritionem literarum exequitorialium
de stylo sacri palatij seruari soliti sunt, qui se-
quuntur, videlicet:

Ad docendū se paruisse literis exequitorialib.
Primò pro prima,
Secundò pro secunda. Singuli ad primā diē.
Tertiò pro tertia,
Quartò pro quarta,

Lata & denique declaratoria lētentia, ac lite-
ris desuper oportuni relaxatis, dantur cursori,
qui illas affigat, & publicet in locis solitis, & à
die publicationis huiusmodi expectatur aduer-
sarius sic excommunicatus per decem dies, qui-
bus elapsis, si adhuc cesset rei iudicatæ & literis
exequitorialibus parere, & excommunicatio-
nis sententiam indurato corde sustineat, ad vi-
teriora contra ipsum usque ad brachij sacerularis
inuo-

inuocationē, modo quo inferius dicemus, procedit cum interuallo decem dierum inter singulos infrascriptos terminos seu actus à singulorum publicatione.

Ad vidēndū se aggrauari, Singuli ad primā,
 Ad vidēdum se reaggraua. vel etiā per totā
 ri, cū interuallo ta-
 Ad videndum interdici, men decē dierum
 Ad vidēdum brachium sē. inter vñ & alium
 culare decerni. à singulorū publi-
 catione.

Exinde super * inuocatione auxiliij brachij
 sacerdotalis literæ expediuntur, quibus index ex-
 quutionis apostolicus auctoritate apostolica
 omnes & singulos Principes sacerdotales cuiusvis
 dignitatis & præminentiaz etiam si imperialis
 existant, veluti exequutores iustiziæ monet &
 requirit etiam excommunicationis & alijs pœ-
 nis & censuris Ecclesiasticis, excepto Imperato-
 re, quem in hoc dūtaxat adhortatur, vt quoties-
 cunque fuerint pro parte victoris requisiti con-
 tra aduersarium exequantur in personam, & sic
 detineatur, donec omnibus & singulis in sen-
 tentijs & literis exequitorialibus contentis, vi-
 ctori integraliter satisfecerit, vel in bona, ser-
 uato tamen ordine, vt prius capiantur mobi-
 lia, deinde immobilia, & postrem ad nomina
 & iura perueniatur, l. à diuino Pio, §. in vendica-
 tione, §. vtrum, & §. penultim. ff. de re iudi. qui-
 bus adhortationibus, monitionibus, & iussioni-
 bus, si paruerint, vel parere paratos se exhi-
 beant, victor habebit intentum, si vero recusent,
 vel cessent, si victor ad Romanā Curiam reuer-

29

tatur cum relatione requisitionis suæ procederet Roma. Curia contra Dominos temporales huiusmodi, ad declaratoriam censuraru& pœnarum in literis inuocationis auxiliij brachij sæcularis contentarum, parte volente & instantे, & camera apostolica reproductis literis inuocationis brachij sæcularis, ac instrumento requisitionis dominorum temporalium ad illarum exequutionem, vbi Patribus cameraleis audiētiæ visum fuerit dominos temporales sic requisitos recusasse, vel saltim cessasse in postulata exequutione, solent victo vrpote in casu de negatae iustitiae repræsalias contra subditos illius domini temporalis & literas oportunas de super victori manu regia concedere. Quæ repræsalias quibus casibus, qualiter concedenda sint, & à quibus, habes a Bart. in tract. suo repræsaliarum, ad quem semper poteris, vbi opus erit, recurrere.

72

Et* si aduersarius censuras tanto tempore sustinuisset, vt propter nimiam eius cōtumaciam videatur insurdescere, lolet Signatura dare commissionem, vt fructus aliorum beneficiorum, quos ipse in alijs locis obtineret, sequestrarentur, donec literis exequitorialibus cōtra ipsum emanatis paruisset, argumen. text. in capit. quoniam frequenter in fin. vt līte non contestata, & in I. Fulcinius, S. ff. ex quibus cauſ. in poss. ear. Staph. car. 176. prima facie, Imò isto casu quia aduersarius propter insurdescentiam & censurarum neglectum, esset de hæresi non mediocriter suspectus, fieret contra ipsum locus fisco, & Signatura iustitiae daret commissionem iudici ordinario Ro. Cur, vt constitue fibi summarie & extra-

extra iudicialiter quantum sibi sufficere videbitur, quod aduersarius sit de insurdescentia diffamatus, procedat contra ipsum veluti de hæresi suspectum, & monitoriū ad personaliter comparendum, seq; à præmissis expurgandum compareat, & quod plus est, darentur etiam contra ipsum via gratiosa literæ priuationis beneficiorum, & in forma iuris ad priuationem seruatis seruandis procederetur. Reliquam Pelleæ, quæ ad usum iudiciorum sacri palatiū attinent, quæque plurima sunt, ego alias, ubi maius ocium natus fuero, ad te interim in foro adultiorem ea omnia veluti solidiori scibi scribam, nisi fortè tu meo exemplo, longa regestorū lectione, quæ sola mihi in hac arte vera fuit pædagogia & diutina fori versatione, hac præsertim monstratio nostra adiutus a te ipso (ut facile spero, accepis, meque ab hoc munere exemeris.

A N N O T A T I O N E S.

Non prodeisset.) Frustra nemp; sententie proferrentur, si p;e debitæ exequitioni non demandarentur, capit. quoad consultationem de re iud. not. Accurs. in rubr. C. de exequ. rei iud.

Quæ valida.) Sententia * inualida exequitionem non meretur, l. 4 s. condemnatum, ubi Bart. Alex. Ias. & alij, ff. de re iud. Ang. in l. 1 ff. nil nou. app. II. pend. & tradit. Aff. decis. 283. nu. 1. & decis. 28. nu. 9. & rursim decis. 39. numer. 6.

Sed iudicis.) Altero * de duobus modis, ut hic, exequitione sententie peti posse, declarat etiam Andr. ab Iser. in consti. reg. Neap. dilationes, ibique admonet, melius esse officio iudicis exequitionem petere, illa certe ratione, quia nunc nec libellus, nec litis contestatio requiritur, quod securus esset, quando iure actionis peteretur, & huic opinioni

a

b

c

23

con-

consentit Alex. cons. 50. col. 3. libr. 2. Ceterum te moritum
 esse velim, quod* qui exequitionem petit, ne dum senten-
 tiam, sed acta exhibere tenetur, nisi biennum transactum
 fuisset, quia tunc solam producere sententiam sufficeret, ita
 Bald. docuit in l. 1. c. ne lice. tert. prono. Que quidem ex-
 equio sententiae causa summaria dicitur, l. à diuino Pio, § 5.
 per rebus, ubi Doct. ff. de re iu. Bart. in l. litibus, col. pen. c.
 de agri. & cens. lib. 11. & Lanfr. in cle. sepè, in 13. conclu. de
 verb. fig. Quod tamen cum temperamento intelligas, ut Bal.
 declarat in l. 1. §. 15. videtur, prope fin. ff. si quis ius dic. non
 obtemp. habere locum, quando contra exequitionem nulla
 opponitur exceptio.

d Quod exequitor. Ita exequitione* sententiae fa-
 cienda, an partis citatio requiratur, à Doctoribus in variis
 sententiis itum est. sed tu Alex. videas in d. l. à diuino Pio, §.
 in renditione, col. antep. Dec. cors. 97. & Marian. in praxi,
 in fin. nu. 16. & seq. ubi per conclusiones rem hanc bellissi-
 mi declarat, & Afflict. etiam legas decif. 157. in fin. & 396.

Com. op. i. nu. 9. atque Gom. s. in reg. Cancell. de subrog. collit. quest. 4.
 versic. ratio est, ubi post Alex. citato loco testatur, commu-
 nem esse opinionem, quod sententia, que in indicatum tran-
 sicut, exequitioni absque aliqua partis citatione mandatur,
 ibique de styls Rotæ meminit, quod cum literæ exequio-
 ri. expediuntur, in eis apponitur clausula, quod propria au-
 thoritate possessio capi possit, quem tamen stylum sicut intel-
 ligas, ut auctoritas hec concessa videatur, si in possessione
 capienda aliquem resistentem non inuenieris, & est commu-
 nis opinio teste I. s. in l. iust. e possidet, num. 13. ff. de acq. poss.

27 Sed an valeat* exequitio pro pecuniario debito, que non
 fuit facta seruata forma, dict. l. à diuino Pio, §. in renditione,
 scilicet, ut primò mobilia, deinde immobilia capiantur, &
 alias ut ibi. Doct. hac in re in variis sententiis discessi sunt,
 ut ex I. s. eo loci liquet, numer. 10. tamen communis est op-
 inio, quod valeat, ut I. s. ibi testatur, quamvis ipsi discesserent.
 sed

Sed procul dubio cōmūnis cōclūsio procedit in causis, in quā
bus sola veritate insp̄ct̄. Et proceditur vigore legum munici-
palium, tunc etenim virtute illius clausulæ, exequitio ne-
quaquam reuocatur, licet ordo minimè fuerit seruatus, ut pro-
dūtum est à Bal. in c. tue, ut lit. non contest. Rom. in l. no. 50
lum, & sed probari. ff. de ope. nou. nunc. & Ius. præcitatō bo-
to. Nicol. Anton. Grauat.

Com. op̄i.

Secus si.) Adde Bal. cons. 149. lib. 3. vbi ait, aduersus
tertium in iudicio minimè nominatū, exequitionem fieri nō
posse, conferunt ad hoc etiā, quæ ipse met Bal. atq; Imo. scri-
bunt in l. sibīne, ff. de iniust. rup. & irr. test. & idem B. id.
in l. si pro te, in fin. C. de dotis promis. Nico. Ant. Grauat.

Et licet Gellius.) Et si in pandectis lex illa sit contra
baratos homines durissima, de qua Gell. meminit, lib. 20.
et. non inueniatur, ut auctor h̄c ait, tamen lge XII. tabu-
larum, (ut Gell. brevibus rem perstringit) ita cætum erat.
Quæ quidem titulo de re iu. in hæc verba erat scripta, velu-
ti Aymmaris Rinaldius, & Oldendorpius rub. 8. n. cōnō Fran.
Bald. in Com. ad leg. XII. tab. in l. 46. tradiderunt. Aceris *
confessi, rebusque iure iudicatis 30. di. si iusti sunt, pōst de-
inde manus inieccio est, in ius ducito, ni iudicatum fecit, aut
qui p̄seudo eo iure vim dicit, sc̄ cum ducio, vincio aut ner-
vo, aut compedibus 15. pondo, ne minore, aut si volet, maio-
re vincio; si non volet suo viuico, ni suo viuit, qui cum via-
būm habebit, libras farris in dies dato. si volet, plus dato: in
vinculis 60. dies habeo, inter eos trīnis nundinis continuis
ad pr̄torem in comitium producito, quāt̄ & q; pecanis iudi-
catus erit. pr̄dicato, tertīis autem nundinis (si interea p̄-
bus non sit) capit is p̄nas dato, aut trans Tyberim peregrē
venum ito, & si plures forent, quibus reis esset iudicatus,
tertīis nundinis parteis secante, si plus minisue secuerant, si-
ne fraude est. Hæc erat lex, quam Phævorinus Philosophus
duram & planè inhumanam iudicabat, & Sextus Cæcilius
iurisconsultus defendebat, veluti fidei seruandæ gratiam la-

28

nam, & his ut terrorem incuteret, qui a creditoribus pecuniam passim sumebant, nulloque restituendi animo per viarias tabernas, atque lupanaria illam deinde perditissime consumebant: & ob id sic duram legem latam fuisse. Sex. Cœcil. aiebat, hinc viuctos plures fuisse, dissecatum autem esse antiquitus neminem atque legisse, inquit, neque audiisse. De qua lege, ut debitoris corpus inter creditores dixide liceret, meminere Fab. Quintilianus III. Iustitionum lib. Alex. ab Alexandro in Genealibus lib. 6. ca. 10. Budæu eruditè loquens in annotationibus in pandectas tit. de indiem additione, & Couar. lib. variarum resolu. scundo, cap. 1. qui bene cumulate que hac de re scribit, & Hieronymus Magius in Miscellaneorum primo, cap. octauo. Linius tamen in II. ab yrbe condita literis mandauit, quod ex lege XII. tabularum debitores, qui non erant soluendo in temporariam seruitutem creditoribus suis, ut nexi addicabantur. Ceterum mutatis temporibus, priscarum legum illa durities à Iurisconsultis atque Imperatoribus lenita fuit, ut obæsti bonis deficientibus in carcera tradantur, quos si effugere ve lint, beneficium eis concessere (et si illud fleibile sit) cessionis scilicet bonorum, ut ff. de cessione bon. & C. qui bo. ced. poss. Nicol. Anton. Granat.

8 Quia per eum.) Quod à sententia, qua pronunciatur appellationem esse desertam appellari posse, placuit Franc. in capit. ex ratione, colum. 23. verbi. circa novum de appella. & diximus s. præ lib. 6. capit. 3 sub litera G. Ceterum * appellationis enitandæ causa, cautius est, ut iudex a quo alia que alia iudicis ad quem pronuntiatione sententiam exequatur, ut Franc. ibi admonet. colum. ante pen. in fin. & traditur à Bald. cons. 390. libr. 3. atque Ang. consil. 140. quos sequitur Marian. in praxi, in 6. par. ver. Appellatio, vnu. 190. Sed * operæ preciū est scire, quis iudex a quo, vel ad quem pronunciabit appellationē esse desertā? breui sic dicendum erit, quod si appell. ex nō prosequitione deserta sit, & iudex, ad quem

29

30

nunquā aditus fuerit, iudex à quo suā poterit exequi sententiam, quinimò nec alia sibi opus est pronunciatione, ne matem (ut diximus) appellandi præbeatur. Quanquam si super desertione pronunciare vellet, vtile alio ex latere erit, quia appellantem ad expensas condemnabit, ut Abb. ait, in c. s. p. e. col. 3. de app. Si vero iudex ad quem aditus fuerit, & comitatio appellatio introducta, dubio procul ad eum pronunciare spectabit, veluti Francisc. citato loco ait, col. 19. versicu. circa septimum, & tradunt Alex. & ceteri in l. preses, ff. de re iudic. & Felin. in c. ex parte, 2. col. 6. de rescript. Non tamen * hac facti specio, quando sententia confirmatur ex desertione primæ per lapsum fatalium, ageretur ex ipsa sententia confirmante, cùm ea sit interloquitoria, neque actionem pariat, sed ex prima ageretur, & est communis opinio, sicuti I. s. affirmat in l. res iudicata, uum. 14. ff. de re iudic. & in l. à diu Pio in prin. nu. 26. co. tit. ubi etiam Alex. nu. 20. Sicut tamen est t. cùm aliter, quām ex desertionis capite, prior sententia per iudicem appellationis confirmatur, nam tūc ex illa confirmante, & non confirmata ageretur, ut in d. l. res iudicata, num. 11. auctor est idem I. s. post alios dicens etiam banc opinionem communibus suffragijs receptam esse, ubi Com. op. quoque Ripa num. 15. Nec illud * in hac desertionis materia è memoria excidat, quod Fran. annotavit in d. c. ex ratione, col. 20. ver. quoad secundum, videlicet necessarium non esse, quod à parte de ipsa desertione opponatur, cùm iudex ex officio appellationem esse desertam pronunciare possit, & debet. Nicolaus Anton. Grauatus.

Quandoquidem.) Quòd sententia, quæ super desertione profertur, sit interloquitoria, necnon quando fatalia lapsa suisse pronunciatur, vel quòd non liceat tertio pronuncare, proditum est à Bald. in l. 2. col. penul. in fin. C. de episc. aud. verū s. u. intelligas, quia licet sit interloquitoria, vim tamen diffinitiæ sententie habet, velati eò loci Bal. declarat, & ab ea appellari potest, Corn. cons. 14. & 262. libr. 4.

- i & diximus lib. 6. c. 3. sub lit. G. Nico. Anto. Grauatus.
Sed hodie.) Vide Compilatorem Form. vari. com. 15.
fol. 15. col. 1. & fol. 21. col. 2.
- k Quia isto.) Adde Bart. in l. præcipimus; §. officijs. C. de
iudic. & quæ si præ diximus sub lit. G. in fine.
- l Quia hæc via.) Huc sp. etant, quæ Mil. tradit in verbo
- 34 Citatio per edictum. Et meritò * quidem hæc citatio per e-
dictum non conceditur, nisi tuus non sit accessus, nam de iure
exorbitans est, clem. i. de iudic. ut tradit Rota decis. 223. si
committitur in no. idcirco in Roma. Cur. nulli iudici per pub-
licum edictum citare permittitur, nisi hoc à Pontifice specia-
liter. Quinimò Pontifex in mandato clausam apponere con-
suevit, scilicet constituto summarie de non tuto accessu. Rota
decis. 693. nota, quod in antiq. & Felim. docet in c. quoniam
frequenter, col. ii. versicu. pro prædicta d. cle. ut lit. non con-
test. traditur p. r. Dec. cons. 40. nu. 26. Cassad. decis. 2. in si-
de do. & cont. Vant. in tract. de null. sent. ex def. citat. num.
124. & seq. & Vestrium s. præ lib. 4. c. 3. ubi nos quoque ad-
notauimus sub lit. E.
- m Ex quo.) Huc pertinent, quæ si præ diximus lib. 5. cap.
2. sub litera A.
- n Tanquam ablatrius.) Adde Aff. decis. 355. nu. 3. &
decis. 188. nu. 5. Fallit tamen hoc, in subiecta materiar. pug-
naret, ut Ias. explicat in rub. ff. solut. m. er. in posteriore l. ff.
nu. 20. apud quem alias quoque videbis fall.
- o His peractis.) Vide Compi. Form. vari. commisso. 15.
35 col. 1. Sed limita, * quæ auctor hic tradit, nisi eadem die, qua
lata fuit sententia, expensæ taxarentur: nam hoc themate in
taxatione citatio aliter necessaria nequaquam est, ut pulchrè
voluit Bald. in l. terminato, colum. 2. C. de fruct. & lit. exp.
eui Fran. consente in c. sepe, quest. 13. de app. & ita intelli-
gendus est Ias. in l. ne quicquam, §. ubi decretum, name. 46.
ff. de offi. procon. qui tener in expensam taxatione citatio-

rem non requiri, aliter minus recte loqueretur. Ceterum hoc
die communi stylo nunquam taxatione eadem die fit, sed reser-
vatur ut in d. l. terminato, ideoque pars semper in ipsa ex-
persarum taxatione citanda erit, veluti Dott. eo loci expli-
cat, & Maran. in praxi, in 6. par. in verb. exequitio, nu. 21.
Nico. Anto. Grauatus.

Et quia.) Adde text. in auth. post iuslurandum, & auth.
nono iure, ubi Bart. Bal. Alexan. Ias. & reliqui scribunt, c.
de iudic. limita, * quod per auctorem hic & alibi per alios
dicitur. scilicet expensarum taxationem per iudicem suo ar-
bitrio faciendam esse locum habere, quando plenè expensas
victor non probauit. sc. cus verò, cùm eas verè erogatas fuisse
pleno testimonio comprobauerit, nam tunc iudicem non eam
expensarum taxationem, sed condemnationem facere oportet,
& in omnibus utique expensis ad teruncium usque se-
cuti à vincente legitimè probatum faerit. Et si cùm ad ple-
num, quod expensum fuerit, probatur à prima facti specie
differt, in qua iudex suo arbitrio prius expensas moderat,
& deinde iuramentum præstat, ut in præcit. authen. & tunc
victor omnes expensas non recuperat, quo casu grauatur, ve-
rum hoc leuamen habet, quia suo statut iuramento, ita Dott.
declarant in d. authen. & Ias. in l. properandum, §. siue au-
tem alterutra, num. 25. c. de iudic. à qua quidem expensarū
taxatione appellare licet, quando tamen madum in taxanda
iudex excesserit, alias minimè, ut proditum est à Bart. in l.
ab exequitione, col. vlt. ff. de app. & Franc. in c. s. p. 12. q.
de app. & tunc caufa excessus in appellatione exprimenda
est, alias nullius roboris appellatio, ut eò loci Franc. ait. Qua
de re vide Iason præcitato loco & numero. Nicolaus Anto-
nius Granatus.

Quam auditor.) In haec admonitum te esse velim,
quod * in fructuum extimatione non est libertatis, aut steri-
litatis ratio habenda; sed considerandum est, qui fructus com-
muniter percipi solent. Bar. in l. cotè ferro, §. qui maximos in
quarta

P
93

q
37:

4. quæstio ff. de public. & Accurs. in l. si iactum, ff. de actio. empt. quibus ad stipulatur Gram. decis. 76. num. 14. Et * qui veniunt fructuum appellatione, vide textum in l. qui fundū, §. vlti. ff. de contrahend. empt. & in l. qui fundum, ubi Docto. ff. solut. matrim. Alex. & Ias. in l. diuortio. in princ. ille quidem, colum. 9. verb. in gloss. in vers. 4. his autem, col. 2. Rom. corsi. 70. vissi themate. penultim. col. Alex. consi. 181. in cauſſi, col. pen. & vlt. libr. 2. Inno. in c. in literis. col. 1. de restitu. spol. & in rubric. de re iudic. in verbo nomine autem fructuum, & Pract. Papien. in form. libell. in actione reali, in vers. simul cum fructibus in fin. Qui * quidem fructus deductis experitis sumptu usque factus int. liguntur per Accur. Bart. & Ang. in l. in fundo. ff. de rei vendic. Alex. & recentiores in l. fructus, per illum tex. ff. solu. matrim. Pau. Caſtr. cons. 239. si per hor. col. vlt. lib. 1. Aret. coſ. 17. consideratis, col. 9. vers. intelligimus, & Fel. in c. ad nostram, col. 1. & 2. de iure. Nic. Ant. Grau.
- r** Lata denique.) Vide Form. var. commis. col. 1.
- f** Exinde.) Auxilium brachij secularis a iudice laico denegari non debet, cum illud per eccl. iasticum petatur. Quin
- 40** **Com. op. i**mo * secundum communem doctorum opinionem, de qua meminit Alci. in c. perniciosam, num. 123. de offic. ord. iudex eccl. iasticus seculari rem compellere potest sub excommunicationis vinculo, ut sibi auxilium preſet. At e regione, ut
- Com. op. i**secularis eccl. iasticum cogere posſit, communiter docto. non
- 41** admittunt, ut e loci Alciat. declarat. Cæterum * Anch. consi. 388. Retento, ubi latius rem hanc explicat, cum tempore ramento intelligit, quod index secularis eccl. iasticus parere geneatur, auxiliumque preſetare, si tamen seruato iuris ordine eccl. iasticus iudex processerit, cui corſentit Felin. in cap. eum ſit, colum. 5. de foro compet. & Aſſiſt. etiam ſe ſubſcribit decis. 220. num. 9. Sed hoc temperamentum procul dubio procedere potest, quando de re merè eccl. iastica non agetur, at ſi de ea, & index eccl. iasticus ſibi impartiſi auxilia petat;

petat, Doctores pontificij iuris volunt iudicem secularem ad exequendum mandatum tantum teneri, nec aliter se in causa intrromittere, quod quidem Cesarai iuris Doctores aegre ferentes abnegant: hinc magnum inter eos ortum est duelum, adeo, quod unaquaque pars pro se communem esse sententiam assuerat, ut testatur I. s. in l. magistratibus, numeri 1019, ff. de iuris iictione om. iud. Al. iat. pr. ecitato loco num. 100, atque Imola in cap. 1. de offic. ordi. Qua de re videndus est Franc. Marc. decis. Delph. 269. & 773. Sed quid in contraria facti specie, an ecclesiasticus index processui facto per secularem acquiescere teneatur? vide Felin. in cap. et si clerici, de iudi. ubi communem conclusionem esse affirmat, quod nequaquam obstringitur. Ad quod quidem seculare brachium nunquam peruenitur, nisi quatuor menses fuerint post latam sententiam elapsi, ea nempe ratione, quia menses quatuor regulariter ad soluendum dari condemnatis consuevunt, Felino teste in c. Querenti de offi. deleg. ita Papaz. adnotat in suis addi. ad Rotae decis. 2. nu. 49. de rescrip. Nicol. Anton. Grauat.

Effet de heresi. Quod * per annum in excommunicatione perseverans, de heresi suspectus habeatur, voluerunt abb. in c. grauem, de p. & Andr. Iser. in c. 1. ver. post annum, de stat. & consuet. cont. lib. eccl. Et talis * per annum abstentus a sacrificio interdictus beneficio priuari posset, e. r. v. s. & c. quicunque, 11. quest. 3. Bernar. Lucan. in Praxi, cap. 142. Quod tameu intelligas, cum pro criminis secus si pro Nummaria causa excommunicatus fuerit, ut Abb. declarat in cap. 1. num. 24. de iudie. & in c. cum contingit, num. 2. de dolo & cont. cui consentiunt Cassad. in consue. Burg. titu. des iustices, rubr. 1. §. 6. num. 2. Ioan. Lup. in cap. per vestras, §. 28. num. 22. de dona. inter virum & ux. Steph. Aufr. in accusationibus ad decis Thol. 265. & Ripa in dict. c. grauem, & Iser. ubi supra, tunc per anni curriculum in excommunicatione perseverantem de heresi suspectum esse, quando ille ex

alio

e

42

43

Com. op. i.

Com. op. i.

E L E N C H V S.

alio fuerit, quam heresis criminis excommunicatus, secus
verò si ob heresim, tunc etenim elapsò anno pro consueto ha-
beretur, & sicuti hereticus penitentiæ subiungi debet, c. excommu-
nicamus, §. qui autem, & c. cum contumacia de heret. in 6.
Nicolau[m] Antoniu[m] Grauatiu[s].

Redemptori Christo, eiusq[ue] p[re]i[us]ma Matri,
Laus, honor, & Gloria.

F I N I S.

ELENCHVS TITVLO- RVM, SEV ARGVMENTA CAPITVM, IN HOC LI- bello contentorum.

EX LIBRO I.

DE summo Ponti. De officio contradicta-
fice & sacro Se-
natū. folio 14 rum, eiusque audien-
tia, ac literarum ex-
peditione. 44
De summo Poenitenti-
ario, ac sacræ poeni-
tentiariæ officio 22 De literarum expediti-
one per cameram a-
postolicam 52
De vtraque Signatura,
ac earum conscriben-
di formulis. 28 De literarum ac breui-
um expeditione per
Secretariam aposto-
licam, & de Cardina-
li breuium Signatu-
ræ præposito. 56

EX